

İZULAŞ... OYUN AYNI SAHNE FARKLI

İZELMAN toplu sözleşmesinin bir türlü bitmemesi üzerine grev kararı alınan, fakat uygulanacağı gün, Aziz Kocaoğlu'nun *sözde* sendikadan habersiz Yüksek Hakem Kurulu'na gönderdiği sözleşme, YSK'dan gelen kesin karar nedeniyle yapılamamıştı. İşçiler sendikayı basmış içeride sıkışan Kani BEKO ise tek suçlunun Aziz KOCAOĞLU olduğunu ve Kocaoğlu'na karşı en şiddetli şekilde direneceklerini açıklamıştı. Biz **Belediye Emekçisinin Sesi** olarak, aslında bunların birer tiyatro olduğunu, arka planda ikisinin danışıklı olarak bunu planladıklarını söylemiştik. Gün budur ki yanılmadık. Seçim öncesi Aziz KOCAOĞLU ve Kani BEKO sendikaları tek tek gezip oy istemeye başladılar. Sendikanın "AKP'ye oy yok" sloganının altında "*bütün oylar CHP'ye*" amacıyla oldukları belli oluyor. Bugün sanki o sözleşme zamanı hiç yaşanmamış gibi davranıyorlar, sanki o işçilerin haklarını yememiş gibi el ele oy istiyorlar. Bu oyunlar şimdi İZULAŞ'ta da oynanmaya başladı. Toplu İş Sözleşmesi sürecinde olan kurumun sözleşme tarihinin seçim öncesi alınması ve BELEDİYE-İŞ 1 No'lu şube başkanı Zeynel ERSOY'un "*%40 kesintili çalışanların kesintisini kesin olarak kaldırıyoruz, şeref namus sözü*" diye kendisini videoya çekirtmesinin ve hemen ardından gelen sendika seçiminde yeniden başkan seçilmesinin ardında ne gibi oyunların olduğunun anlaşılması için İZELMAN örneğine bakılması yeterli olacaktır. ERSOY'un yeniden başkan seçilmesine sebep olan sözün verilmesinden sonra 14 Mart günü Aziz KOCAOĞLU, Belediye-İş Sendikasını ziyaret etti. Tabii ki tüm işçiler de devam eden sözleşmeleri gereği müjde alacaklarını düşünerek sendikaya

akın ettiler. Fakat Aziz KOCAOĞLU'nun ne kadar işçi haklarını saymayan işçi düşmanı bir despot olduğunu unutarak. O açıklamalarda kesintili çalışanlarla, sözleşmeyle ilgili tek kelime edilmezken, sadece şu cümle ideolojisini anlatmaya yeterdi: "*ben sizin oyunuzu satın almıyorum, istediğinize oy verin ailenize de söyleyin, onlar da istediğine versinler*". Yani KOCAOĞLU işçisine vereceği ve işçisinin hakkı olan bir ücreti sanki bağış veriyormuş gibi sanki onlara hakkını değil de bir lütf bahşetmiş gibi konuşuyordu. Ardından şube başkanının "kesin olarak bu adaletsizlik düzelecek, siz olmuş bilin" dediği unutulmuş gibi "*inşallah düzelir*" söylemleri gelmeye başladı ve tabii ki ardından "böyle bir söz vermedim ama çalışıyoruz" lafları geldi. Biz bu oyunu İZELMAN A.Ş. de gördük. Aynı oyun devam ediyor. Partiden koltuk kapma yarışındaki sendika başkanları yine işçilere oyunlar oynuyor. BELEDİYE- İŞ'deki toplantıdan bir hafta sonra GENEL-İŞ sendikasında BEKO ile KOCAOĞLU kol kola çıktı. Kani BEKO gece yarısı belediyenin önünde KOCAOĞLU'nu suçlarken "*ben hala lastikçi BEKO'yum değişmedim*" demişti. Hayır sen artık burjuvalaşmak için uğraştığın, sınıf atlama fırsatını bekleyen ve bunun için sendikayı kullanan işçi düşmanı BEKO'sun. İşçiler sendikayı gerçekten ele aldığında hepinizden kurtulacaklar. Artık bariz olarak görünen o ki hakkını almak için belediye başkanının veya sendika başkanının ağzının içine bakmakta fayda yok. Tek yol mücadelede. Birlik ol, sendikayı ele geçir! Başkanların değil işçilerin sözü geçsin. Beklemek haklarını daha da yitirmene sebep olacaktır. Belediye Emekçisinin Sesi sizi mücadeleye çağırıyor.!

Yolsuzluğun ilacı işçi denetimini

Türkiye’de halk 17 Aralık’tan beri sürekli yolsuzluk ve rüşvet skandallarıyla yatıp kalkıyor. Toplumda başta başbakan olmak üzere AKP hükümetinin yolsuzluğa dayalı bir düzeni inşa etmiş olduğu kanısı giderek yaygınlaşıyor. Daha geçen seneye kadar “model ülke” diye sunulan Türkiye’de iktisadi ve siyasi krizin iç içe geçtiği bir devlet krizi yaşanıyor. Son günlerde gerçekleştirilen protestolara damgasını vuran sloganlar “hırsız var!”, “hırsız AKP hesap verecek!” vb. Biz halkın bilincine denk düşen bu tür bir tepkinin yersiz olduğu kanaatinde değiliz. Tam tersine bu iddiaların kanıtlanmasına dönük çabaları bizzat engelleyen, bu bakımdan artık meşruiyetini de yitirmiş bu hükümetin, yolsuzluğa ve rüşvete batmış olduğunu teşhir eden bir politik mücadele yürütmek gerekir. Bununla birlikte bu mücadelede başka bir noktaya daha dikkat çekmek istiyoruz.

Kanımızca bazı sol, sol-liberal çevrelerde, bu yolsuzluk, hırsızlık ve rüşvet düzenini hedef tahtasına koyup, yaklaşan seçimlerde AKP karşıtı bir politik hat üzerinden ilerleme görüşü ağırlık taşıyor. Bu yaklaşıma dayanak teşkil eden bakış açısının izlerini iki örnekle ortaya koyalım. Akademisyen Şevket Pamuk, kendisiyle yapılan söyleşide söz konusu gelişmeleri, özellikle AKP döneminde devletin ekonomideki belirleyiciliğinin arttığı varsayımıyla, “yolsuzluk düzenin kendisi oldu, kuralı haline geldi” diye yorumlamış. CHP başkanı Kılıçdaroğlu ise yine bir söyleşide kendisine yöneltilen “10 saniyede açıklamak gerekirse, insanlar neden CHP’ye oy versin?” sorusuna şu cevabı vermiş: “çünkü devleti soyuyorlar”. Bu tür görüşler doğru gibi görünmekle birlikte arka planında yatan gerçekliğin üzerini örtebiliyor. Sorunun bizatihi Başbakan’ın izlediği siyaset ve yönetim tarzının kendisinden kaynaklandığı yönündeki görüşlerin ağırlık kazanmasıyla, “başçalan”dan kurtulmayı eksen alan bir çözüm arayışına yönelmek arasında çok kısa bir adım kalıyor.

Burjuva basını yolsuzluk ve rüşvet vakalarında hep kişilerin açgözlülük, hırs gibi psikolojik, kişisel zaafalarını öne çıkartır, bakanlar, başbakanlar gibi tekil

bireyleri suçlar. Oysa yolsuzluklar yanlış işleyen bazı devlet kurumlarının veya yanlış politikaların bir sonucu değildir; sömürü düzeninin ayrılmaz bir parçasıdır, ekonominin devlet üzerindeki belirleyiciliğinin bir uzantısıdır. Çünkü kapitalist ekonomilerde gerçek anlamda bir demokrasiden söz etmek mümkün değildir. Kapitalizmde holding patronlarından oluşan küçük bir azınlık üretim araçlarının özel mülkiyetini ellerinde bulundurmalarından dolayı toplumun çoğunluğuna hükmetmektedir. Eğer bu ilişki çıplak olsaydı, belki de insanlar yarına kalmaz isyan ederlerdi. Burjuva demokrasininin temel işlevi, burjuva partiler ve politikacılar aracılığıyla toplumun çeşitli kesimlerinin, bu arada emekçilerin ortak çıkarlarının temsil edildiği görüntüsü altında holding patronlarının “diktatörlüğü”nü gizlemektir. Parayı verenin düdüğü çaldığı böylesi bir toplumda sermaye sahipleri yerli ve yabancı rakiplerine karşı verdikleri kıyasıya mücadelede devlet aygıtını ve burjuva partilerini kendi çıkarlarına uygun politik kararlar doğrultusunda denetim altına almak isterler. Bu bakımdan rüşvet ve yolsuzluk vakaları, yasal ya da yasadışı biçimlerde, sermayenin ihaleler, teşvikler ve özelleştirmelerde kayrılmak bakımından devleti denetim altında tutmasının önemli araçlarından biridir. Üstelik kârlılığın azaldığı, ekonominin durgunlaştığı ya da hükümet değişikliklerinin gündemde olduğu dönemlerde bu ilişkiler daha fazla rağbet görür. Bu nedenle yolsuzluklara karşı mücadele ederken, bunların sadece AKP hükümetine özgü olmadığını, Türkiye’de daha önceki hükümetlerde de, dünyanın en ileri “demokrasileri”nde de sıkça karşılaşıldığını bir an olsun unutmamalıyız. Emekçiler için yolsuzluk skandallarından çıkartılacak ders burjuva politikacılarına ve patronlara hiç güvenilmemesi gerektiğidir. Devletin sırtından geçinenlerle hesaplaşırken onların işçinin sırtından geçinenlerle organik bağlarını da teşhir etmek gerekir. “Hırsız AKP hesap verecek!” demek AKP’yi seçimlerde alaşağı etmeye yetecek midir bilemeyiz, ama AKP’yi sokakta devirmek ancak her yerde işçi denetimini savunan talepleri öne çıkarmakla mümkün olacaktır.

**% 40'lar % 100'ler
yetersiz
sen de git Aziz!...**

**Binali YILDIRIM ile
ÇOOK ZOR!...**